

KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de ' Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden ,'

SEKRETARIAAT DER REDAKTIE :

J. BERGMANS

VOLKSHUIS Zaal 13), Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :

Pieter LALEMAND

20, Willebroecksche Kaal, 20, Brussel

INHOUD :

Weg met den Oorlog! bl. 41. — Verslag van den Schatbewaarder, bl. 41. — Methodische Centralisatie, bl. 41. — 't Akkoord, bl. 42. — De Werkstakingen, bl. 42. — Werkersjurisprudentie, bl. 43. — Belgisch Syndikaal Overzicht, bl. 43. — Internationaal Syndikaal Overzicht, bl. 44.

WEG MET DEN OORLOG!

De werkersklasse van België kent den toestand waardoor Duitschland, Frankrijk, Engeland, Spanje en Italië, in twist zijn geraakt...

De internationale kapitalistische kaste zoekt het middel om profijt te trekken uit hare loensche koloniale ondernemingen.

Moest er een konflikt uitbreken, dan zou de werkende klasse daar het eerste slachtoffer van zijn. En dit zou de regeerders toelaten wijde openingen, bloedige openingen door de gelederen van het proletarisch leger heen te boren.... Dit ware altijd zooveel vijanden te minder voor hen.

Beelden wij ons niet in dat het alleen het koloniaal belang is hetwelk de regeeringen aanspoort de gelegenheid te zoeken om onder ons eene slachting aan te richten. De geschiedenis is daar om ons aan te toonen dat telkenmale de democratie hare krachten bewust, wordt er niet lang gewacht om hare elementen naar de slachting te zenden.

De werkende klasse van België heeft niets te maken, niets te stellen met dien kapitalisten- en bezitterstwist die heet: **De Marocco-kwestie!**

De Duitse en de Fransche werklieden hebben onlangs samen verbreederd door de tusschenkomst hunner afgevaardigden.

In 1870 hebben de Fransche en Duitse proletaren insgelijks boodschappen gewisseld van vrede en broederlijkheid.

Heden zullen het niet alleen de arbeiders dezer beide naties zijn die protest aantekenen en zich gereedmaken om tegen welken broedermoord ook te weerstaan, maar geheel het internationaal proletariaat treedt op en verzet zich tegen den oorlog!

En waren wij, Belgen, te Berlijn, op den

meeting, of te Parijs, op de groote vergadering tegenwoordig geweest, ziehier hoe wij zouden gesproken hebben :

« Wat er ook van komen moge, de werkende klasse van België is met u om den strijd aan te gaan tegen de bloedige kuiperijen der internationale vrijbuiters!

» Met u en zeer luide roept zij : **Weg met den Oorlog!**

« Zij verklaart dat zij gereed is zich door al de middelen die in hare macht zijn tegen welke oorlogsverklaring ook te verzetten en hare medehulp te verleenen aan al de pogingen welke in dien zin zullen aangewend worden ».

Verslag van den Schatbewaarder

Bonden welke in Oogst laatstleden bij de S. K. aanbetaald hebben voor 1911 :	Leden	
	Overdracht :	34,932
Landelijke Federatie der Metaalbewerkers		14,000
Handschoensnijdersbond, Brussel		350
Landelijke Schildersbond		390
Syndikaat der Openbare diensten van de brusselsche agglomeratie		800
Landelijke Federatie der Steenarbeiders		10,000
	Totaal :	60,472

Bonden welke bij de Weerstandskas voor stakingen en uitsluitingen aanbetaald hebben :	Leden	Frank
	Overdracht :	47,226 24,489.13
Centrale Schildersbond (Januari).	390	19.50
Landelijke Federatie der Steenarbeiders (Nov. en Dec. 1910)	—	1,000.00
Algemeene Vereeniging der Kleerarbeiders en arbeiders (Juni en Juli).	—	50.00
	Totaal :	47,616 25,558.63

Bonden welke de verhooging der bijdragen aan de S. K. betaald hebben voor Juli tot einde December 1911 :	Leden	
Bediendenbond van Luik		25
Marmerslijsters, Aalst		40
Espadrillenmakersbond, Aalst		30
Centrale Tabakbewerkersbond		2,600
Centrale Schildersbond		390
Landelijke Federatie der Kasseiers		950
	Totaal :	4,035

De Penningmeester, P. LALEMAND,
Willebroecksche Kaal, 20, Brussel.

Methodische Centralisatie

Onze kongressen hebben dus het te verichten werk bepaald en, rechtuit gezegd, een groot deel daarvan is, in België, reeds afgedaan. De vakcentralen ontstaan en ontwikkelen zich al meer en meer. De landelijke centrale vakvereeningen hebben de talrijke vroeger bestaande groepeerings vervangen. Trapsgewijze zet de centralisatie haar wel-doende evolutie voort.

Dat is een nuttig werk. Hetgeen niet belet dat er nog veel te doen staat, gezien de plaatselijke gedachten en vooroordeelen nog diep ingeworteld zijn, wat dan ook de taak dikwijls zoo lastig maakt.

Bij onze Duitse vrienden wordt dit werk steeds voltooid door de stichting van NIJVERHEIDSFEDERATIES.

Het kongres der Duitse Letterzetterfederatie, hetwelk heeft plaats gegrepen te Hannover, van 12 tot 18 Mei l.l., heeft zich met deze laatste kwestie bezig gehouden. Onze vrienden, die eene Federatie vormen, 62,500 leden sterk en over welke goede inrichting men zich een gedacht heeft kunnen maken, volgens de inlichtingen die wij daarover gepubliceerd hebben, onder de rubriek : INTERNATIONALE BEWEGING, hebben, na rijp onderzoek, eene beslissing genomen aangaande deze kwestie.

En ziehier wat er besloten werd :

1° Vooraleer eene Nijverheidsfederatie tot stand te brengen, moet er eerst een betere inrichting der verschillende groepeerings bewerkt en bekomen worden.

Zonder deze hoofdvoorwaarde, zonder de middelen van een goed ingerichte en over grootere geldkrachten beschikkende federatie gevaar loopen in korten tijd opgeslorpt te worden door het ondersteunen van zwakkere en armere organisaties ;

2° Eerst moeten de betrekkingen, tusschen de verschillende beroepen, onderling verbeterd worden, eerste voorwaarde, om het kamaraadschap, de verdraagzaamheid en de solidariteit wezenlijker te maken, om de oorzaken van verdeeldheid af te weren.

3° De opvoeding bewerken van de leden der verschillende beroepsfederaties, derwijze eene samenloopende werking te bekomen en alle ijverzucht uit te roeien.

Men is zedelijk niet gedwongen alles goed te keuren wat deze besluiten behelzen.

Doch er dient opgemerkt dat er veel goeds daarin bevat is, hetwelk op onze vakorganisatie zeer wel toepasselijk is.

Inderdaad. Indien wij een moeilijken strijd voeren voor de centralisatie, voor de eenmaking der werkerskrachten, moet daar echter niet uit verstaan worden dat men zoo in eens dit of geen stelsel moet inplanten in vakverenigingen die er nog niet de noodzakelijkheid van begrepen hebben. Er dient rekenschap gehouden met de toestanden, zonder evenwel daarom zwakheid aan den dag te leggen.

Onder voorwendsel alles op dezelfde leest te willen schoeien, moet men het ook niet betrachten maatregelen op te leggen welke onze bondsleden zouden kunnen misnoegen.

Zoo niet, komt men tot een uitslag die juist het tegenovergestelde is van hetgeen men verhoopte en die de verbroekeling der werkerskrachten met, op den hoop toe, vijandschap en al wat er uit voortvloeit, voor gevolg heeft.

Neen! Hier ook mag er met geen haastigen spoed gehandeld worden. Nochtans dient er met hardnekkigheid te werk gegaan. Wat dan ook beteekent dat het er op aankomt steeds de opvoeding te bewerken van hen die nog vooringenomen gedachten hebben. Trachten wij onze manier van handelen niet op te dringen. Trachten wij insgelijks zoo niet opeens eene bestuurwijze of een inrichtingsstelsel in te voeren onder voorwendsel dat dit elders uitmuntende uitslagen geeft.

Ontleenen wij aan onze geburen datgene wat ons voortreffelijk schijnt. Verzuimen wij geen enkel middel om zooveel mogelijk onze syndikale levenswijze te verbeteren.

Doch, verwerpen wij al wat exclusivisme is en zien wij te onderscheiden wat goed is van wat goed zou kunnen zijn en, dusdoende, zullen wij aan onze Belgische organisatie een bestuur-, levens- en werkingsvorm weten te geven waarvoor wij ons het voorbeeld van den vreemde zullen te nutte hebben gemaakt, maar die geheel met ons eigen karakter zal overeenstemmen.

Laat ons de centralisatie methodisch doch ook onverpoosd doorvoeren.

Alexander THEUNISSENS.

BERICHT

Wij herinneren aan de groepen artikel 22 der standregels van de Syndikale Kommissie, waarbij bepaald wordt dat de aangesloten vakbonden gehouden zijn al hunne bestuursleden op het Korrespondentieblad te abonneren. Wij verzoeken hun, dientengevolge, het getal en het bedrag der abonnementen (1 fr. per abonnent) aan den schatbewaarder, Gezel Lalemand, 20, Willebroeckschekaai, te Brussel, te doen geworden metmelding van het getal Fransche en Vlaamsche nummers die zij verlangen.

'T AKKOORD!

Hieronder eenige lijnen, getrokken uit een burgersch blad:

« Uit een onderzoek gedaan in Frankrijk, door M^r den professor Landouzy en MM^{en} H. en M. Labbé, laboratorhoofden, blijkt dat er overal te weinig geëten wordt, en, door gebrek aan opleiding in kwestie van voeding, er te veel uitgegeven wordt.

» Te beginnen van den fabriekwerker, den smid, den werktuigmaker, den helper, tot de kleine werksters toe, loopmeisjes en midinetten die op een naaiwinkel werken, magazijn- en kantoorbedienden, allen voeden zich op eene onvolledige wijze.

» De vrouwen vooral voeden zich niet; zij verlaten de voedzame spijzen om dikwijls slechts rauwe te gebruiken, zooals ongekookte groensels, enz., die hare krachten niet onderhouden en zeer duur kosten.

» De verdeeling der eetmalen is dikwijls slecht.

» Dat moet veranderen, en veranderen zonder uitstel. Er moet gezorgd worden dat de mensch zijn volle bekomste kan eten. Er is geen vraagpunt dat met meer dringendheid dient opgelost dan dit laatste.»

Reeds lang hebben wij op die feiten gewezen en ijveren wij om dit alles te veranderen.

« Dit alles », dat is het huidig economisch stelsel hetwelk aan hem die niets doet alles geeft en aan hem die voortbrengt slechts het ontoereikende verschaft.

Maakt abonnees

aan het « Korrespondentieblad ».

De Werkstakingen

In de Metaalnijverheid. — Brussel. — Door de brutaliteiten, waarvan zij het slachtoffer zijn, ten uiterste gedreven, hebben de werklieden van een fabriek van verlichtingstoestellen zich tot den schrijver van hun vakbond gericht, hem verklarende dat het hun onmogelijk was in dergelijke voorwaarden blijven te werken. Hierop schrijft de sekretaris den patroon één brief, waarin de voornaamste grieven der gasten in gepaste woorden uiteengezet waren. Bij het ontvangen van dien brief, deed de meester zijn gasten onmiddellijk verwittigen dat er geen werk meer was voor hen. Zij is waarlijk buitengewoon, de patronale mentaliteit waarmede wij in België te doen hebben. Een werkman klaagt of werklieden klagen over de opgelegde arbeidsvoorwaarden: denk niet dat de patroon de zaak met zijn gasten zal onderzoeken!... De deur uit! Ziedaar zijn allereerste en allerlaatste argument. Dat maakt misschien wel wat gerucht, doch lukt niet altijd.

Den 4ⁿ Oogst hebben de werklieden een vergadering gehouden met den meestergast der fabriek. Uitleggingen werden er gewisseld. Er werd erkend dat de meester ongelijk had gehad zich kwaad te maken, doch dat hij ernstige maatregelen diende te nemen. Uit dit alles blijkt dat, ware de patroon niet zoo koppig geweest, het conflict reeds lang einde zou hebben genomen.

Het schijnt dat de werkgever van den bondschrijver verschooning eischt om reden dat deze laatste hem per brief de grieven der werklieden

heeft bekend gemaakt. Dit zal door de werklieden niet aangenomen worden en in den strijd zullen zij niet eens te kort blijven aan de solidariteit.

Na den brief van den meester, onderhandeling met den schrijver der Federatie en de afgevaardigden, is er een akkoord gesloten die volledige en gansche voldoening aan de werklieden geeft. Het is dus eene nieuwe zegepraal aan de bedrijvigheid van de Federatie der Metaalbewerkers.

In de Houtnijverheid. — Nijvel. — De staking der houtmachienwerkers van de « Métallurgique » duurt altijd voort. Volstrekte kalmte, niettegenstaande de uitdagingen der gendarmen en der politie. Het bestuur wendt alle middelen aan om de staking te doen mislukken en tracht, door de tusschenkomst van eenige ploegbazen en bedienden, onderkruipers aan te werven. Van de 300 schrijnwerkers zijn er 250 in staking door de stijfhoofdigheid van het bestuur.

Al de organisaties moeten volstrekt het noodige aanwenden om de onderkruiperij te beletten.

In de Boeknijverheid. — Verviers. — De staking der letterzetters duurt immer voort. Onderhandelingen hebben plaats gehad met den patroonsbond die eene verhooging van 50 centimen per dag wil toestaan, waardoor het dagloon op fr. 4.50 zou worden gebracht; daarbij is hij er niet tegen een overeenkomst te sluiten voor de werkuren. Doch, de patroonsbond wil al de gelen, al de jongens en al de *meisjes* behouden welke, gedurende de lange maanden staking aangenomen werden en laat hooren dat hij wellicht « eenige » werklieden, bij de werkhereneming, in dienst zou nemen.

Welke toegevendheid! Zoodus, willen de patroons dat de werklieden met gebukten hoofde terug naar het werkhuis keeren, want het grootste deel der stakers verdiende reeds fr. 4.50 per dag. Daarenboven, is er nog de kwestie van den vrouwenarbeid, welke die goede Verviersche patroons willen opdringen, ten einde, zeggen zij, « een hinderpaal te stellen tegen de eischen van den vakbond. »

In een woord, onder een schijnbaren verzoeningsgeest, schuilt haat voor den Vervierschen Letterzettersbond, wiens verdelging men betracht.

De stakers — zij zijn ongeveer honderd in getal — zijn altijd vast besloten den weerstand niet op te geven. Doch, het is volstrekt noodig dat de gansche werkende klasse hen krachtadig ondersteune en dat vooral onze Verviersche vakgenooten doen zien dat de werkerssolidariteit niet enkel een woord is en zij niet eene verzwakking, hoe klein ook, van de syndikale arbeidskracht, te Verviers, dulden willen.

Het Aannemen der Leerjongens in Duitschland

Het *Officieel Bulletin* der Duitsche meesterdrukkers herinnerde welke regelen dienen gevolgd te worden bij het aannemen van den leerjongen. Ziehier welke de voornaamste zijn:

1. Verstandelijk en lichamelijk onderzoek;
2. Certificaat van lagere studies, met minstens één jaar verblijf in de hoogste klasse der school;
3. De leerjongen zal noch aan de oogen, noch aan de longen, noch aan de maag mogen lijden, en niet een dezer gevallen zal bij zijne ouders mogen worden vastgesteld; de zwakheid der beenen en de vallende ziekte zijn insgelijks gevallen om niet aangenomen te worden;
4. Een bewijs van goed gedrag wordt vereischt.

In deze voorschriften wordt eene toevlucht voorzien tot bemiddelingsraden, in geval van overtreding.

Werkersjurisprudentie

Blijft een werkmán, die een "gemengd" werk uitvoert, het is te zeggen die door zijn baas gewoonlijk aan een nijverheidsarbeid gebezigt wordt, maar voor een zekeren tijd, voor denzelfde knechtswerk verricht, altijd aan de door de ongevallenwet van 1903 bepaalde schadevergoeding onderworpen, voor de ongevallen die hem zouden overkomen, zelf indien het ongeval bij het uitvoeren van het knechtswerk gebeurde?

Dit was het geval dat op 30 Juli 1911 door de rechtbank van eerste beroep te Leuven moest opgelost worden. Het gold, in deze zaak, een brouwersgast die verdrongen was terwijl hij, op bevel van zijn baas, bezig was een vijver uit te baggeren, gelegen in het goed van zijn baas.

De kwestie was in 't geheel niet duidelijk opgelost geworden door de wet van 1903. Bij het lezen van haren tekst, ziet men dat er niets uitdrukkelijks dienaangaande daarin bepaald is. Men moet de voorbereidende werkzaamheden onderzoeken om zich een juist gedacht te vormen over de interpretatie welke aan de zoo dikwijls aangehaalde uitdrukking dient gegeven te worden: "door het feit en in den loop der uitvoering van het arbeidskontraat".

De uitbaggering van een vijver heeft niets te maken met een brouwerswerk. Is een in die voorwaarde overkomen ongeval dan geen werkongeval meer? Het schijnt ons dat, van het oogenblik dat de bezigheid door den patroon bevolen werd, er geen valsche interpretatie meer mogelijk is.

De rechtbank van Leuven heeft het volgende vonnis geveid:

"Gezien de rechtsvordering ten doel heeft de vergoeding te bekomen van het aan den eischer berokkend nadeel, wegens het overlijden van hun zoon en broeder A. N..., toevallig overkomen te W... op 8 Juni 1909;

"Gezien... (zonder belang);

"Gezien er door de stukken en dokumenten van het proces vastgesteld wordt:

"1° Dat wanneer het ongeval gebeurd is, A. N... werkmán was, gewoonlijk gebezigt in de brouwerij-malterij, welke de verweerder te W... exploiteert;

"2° Dat het op bevel van zijn baas of van dezès aangestelden is, of ten minste met de volle toelating van den verweerder, dat A. N..., gezamenlijk met andere werklieden der brouwerij V. R., aan de uitbaggering gewerkt heeft van een in het goed V. R... ingesloten vijver;

"3° Dat het gedurende voormeld werk is dat A. N... toevallig verdrongen is;

"Gezien daaruit volgt dat de werkmán A. N... door een arbeidskontraat met den verweerder gebonden was en dat het, bijgevolg, de ongevallenwet van 24 December 1903 is welke in deze zaak moet worden toegepast, en niet de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, waarop beide partijen zich gesteund hebben om dit proces te bespreken;

"Gezien, inderdaad, er door de voorbereidende werkzaamheden tot de wetten van 10 Maart 1900 en 24 December 1903, uitdrukkelijk bewezen wordt dat het inzicht van den wetgever was al de feiten of ongelukkige gebeurtenissen, overkomen in den loop van het uitvoeren van het arbeidskontraat, in de vergoeding der werkongevallen te behelzen, op voorwaarde het werk is uitgevoerd geworden volgens de 't zij uitdrukkelijke, 't zij impliciete onderrichtingen van den patroon, hetgeen door artikel één der wet van 10 Maart 1900 in volgende termen bepaald wordt:

"Wanneer de werkmán zich onder het gezag of het bestuur van den patroon bevindt;

"Gezien dat het punt in bespreking, namelijk te weten of een werkmán die een gemengd werk uitvoert, het is te zeggen die gewoonlijk door zijn baas aan een nijverheidsarbeid gebezigt wordt

maar voor een zekeren tijd voor denzelfde knechtswerk verricht, altijd aan de door de wet van 1903 bepaalde schadevergoeding onderworpen blijft voor de ongevallen die hem in den loop van zijn werk zouden overkomen, zelfs wanneer het ongeval bij het uitvoeren van een knechtswerk gebeurt op zeer bevestigende wijze in den loop der voorbereidende werkzaamheden tot voornoemde wet van 24 December 1903, opgelost is geworden;

"Gezien, inderdaad, M^r de volksvertegenwoordiger Renkin zich als volgt heeft uitgedrukt: "Artikel 3 der Duitse wet van 30 Juni 1900 bepaalt dat de verzekering zich zal uitstrekken tot de knechtsdiensten en andere waaraan de verzekerden in den loop hunner werkzaamheid in de onderneming gebezigt worden door den baas of dezès aangestelden. De baas roept dien werkmán voor een oogenblik om, bij voorbeeld, een vat wijn, dat hem geleverd wordt, in den kelder helpen neer te laten. Terwijl men daarmee bezig is ontsnapt het vat en breekt den werkmán zijn been. Moet dit ongeval in het professioneel risico begrepen worden, wordt het gedekt door de verzekeringsvoorwaarden? Mij dunkt dat hier bevestigend moet op geantwoord worden, doch, niet de minste twijfel mag dienaangaande blijven bestaan."

"Mr Francotte, minister van nijverheid en arbeid, antwoordde als volgt: "Het artikel één verzendt naar de wet van 1900 op het werkkontraat en het is natuurlijk dat, wanneer het geldt te weten wat het werkkontraat is, wat het ongeval is overkomen door het feit en in den loop der uitvoering van het werk, wij ons moeten wenden tot de interpretatie dezer wet, zooals zij in den loop der voorbereidende werkzaamheden vastgesteld werd. Wat is dus het werk, zooals dit voorzien wordt in het ontwerp? Mij dunkt dat men het als volgt bepalen kan: ieder werk uitgevoerd krachtens de uitdrukkelijke onderrichtingen van den patroon of volgens zijne impliciete inzichten of zelfs, volgens het gebruik. Deze verklaring zal, denk ik, voldoening geven aan den achtbaren heer Renkin;

"Ik veronderstel, heeft Mr Renkin gezegd, dat "een metaalbewerker gelast zij een vat wijn in "den kelder van den patroon beneden te laten, "en dat hij hierdoor slachtoffer weze van een "ongeval. Zal hij het recht hebben de toepassing "der wet te eischen?"

Ik antwoord dat alles hiervan afhangt, namelijk te weten of de werkmán gehandeld heeft, hetzij volgens de uitdrukkelijke aanwijzingen, hetzij overeenkomstig de impliciete inzichten van den baas, in andere woorden, of hij op dit oogenblik zich onder het gezag en het bestuur bevond van den baas;

"Gezien M^r de volksvertegenwoordiger Van Cleempulte, verslaggever van de Middensektie, zich gesloten heeft bij de wetsinterpretatie, gegeven door M^r den minister van Nijverheid en Arbeid, op de vraag hem gesteld door M. den volksvertegenwoordiger Renkin, en dat het in deze voorwaarden is dat de wet van 24 December 1903 gestemd werd;

"Gezien de rechtbank, volgens artikel 26, van voornoemde wet, niet bevoegd is om over het geschil uitspraak te doen;

"Om die redenen.

"Verwijst de Rechtbank alle tegenstrijdige conclusiën, als zijnde slecht gegrond; na, in openbare terechtzitting, Mr Henri, substituut van den Prokureur des Konings, in zijn gelijkkluidend advies gehoord te hebben, verklaart zij zich onbevoegd."

Zekerlijk moet men zich verwonderen over al de moeilijkheden die men in den weg stelt, wanneer het er op aankomt de waarde van het arbeidskontraat te verduidelijken. De werkmán, gebezigt aan een gewoone taak die, voor rekening van denzelfden patroon een ander werk uitvoert, 't is eender hetwelk, blijft ten volle in overeenkomst met de bepalingen van zijn werkkontraat. Dit schijnt ons volstrekt logiek. Of te

wel, zou men moeten kunnen aannemen dat de man die alzo aan twee soorten werk gebezigt wordt, *werkman* is, wanneer hij binst den dag het eene werk verricht, en *knecht* is, wanneer hij het ander werk verricht. Volgens de wet van 1900 zal die werkmán, ten eerste, een arbeidskontraat gesloten hebben; ten tweede, daar dezelfde man een eenvoudige dienstverhuring aangegaan heeft, zou hij aan het gemeen recht onderworpen zijn. Welke galimatias!

Het is dus zeer wel te begrijpen dat de rechters van Leuven een blijk hebben gegeven van praktischen geest — dit is niet altijd het geval — en dat zij zich uitdrukkelijk voor de wet van 1903 verklaard hebben.

Dat belet niet dat de wetgever die gevallen had moeten voorzien en daarover duidelijk zijn gedacht had moeten uitdrukken.

De jurisprudentie van onze gerechtshoven en rechtbanken is zoo wankelbaar...

Alexander THEUNISSENS.

Belgisch Syndikaal Overzicht

In de Textielnijverheid. — *Aalst.* — *In de Filature du Canal*, waar ruim 350 werklieden werkzaam zijn, is andermaal den werkdag met 1/4 uur verminderd.

Verleden jaar was den werkdag in dit fabriek nog 11 uren, nu is deze slechts 10 uren per dag.

Met de geleidelijke vermindering der werkuren is onzen textielbond niet werkloos gebleven. Talrijke samenkomsten zijn er geweest. Brieven door den vakbond zijn aan het bestuur gezonden en de werklieden zijn eens op het bureel naar tariefverbeteringen gaan vragen.

Hierdoor zijn de loonen der werklieden verhoogd voor een deel tot 20 centiemen per dag, en hebben één uur minder werken er bij.

— *Ninove.* — *In het garenfabriek La Ninovite* is van Maandag 10ⁿ Juli den werkdag van 11 op 10 ure gebracht.

Het loon der daguurwerkers blijft; voor de stukwerkers zal door het bestuur der fabriek maatregelen genomen worden, omdat de loonen, met 10 uren te werken, hetzelfde zullen zijn als vroeger voor 11 uren. In dit fabriek zijn 110 werklieden werkzaam

— *Bij de firma Stickelmans* zijn ook de werklieden gaan vragen om de tienurige werkdag te bekomen.

Het bestuur van het fabriek had aangenomen deze vraag aan eene stemming onder de werklieden te onderwerpen, er bij voegende, geen verandering te brengen aan de tarieven der stukwerkers.

Zaterdag 15ⁿ Juli heeft deze stemming plaats gehad, 424 stemde voor den 10 uren werkdag en 21 stemde voor den 11 uren werkdag.

Den 10 uren werkdag is van Maandag 17ⁿ Juli in voegen. Ruim 550 werklieden (meestergasten inbegrepen) zullen er van genieten.

De Centrale Bouwarbeidersbond van België gaat immer vooruit. Het jaar 1910, het tweede sedert het bestaan van den Centralen Bond, is gekenmerkt door de vermeerdering van het ledental, door de verschillende goed afgelopen loonbewegingen en door den goeden vakgeest die zich al meer en meer verspreidt. Een zwart punt verduistert nochtans dit tafereel: de Bouwarbeidersbond telt slechts een vijftigtal leden voor de provincie Henegouwen en Luik! Wat meer is, te Verviers bestaat er een bij de Werkliedenpartij aangesloten plaatselijke bond en die van de landelijke centrale niet wil deelmaken. Wie zal dit uitleggen?

De Centrale Bond heeft twee kongressen gehouden in 1910: een buitengewoon kongres op 13 Maart en het jaarlijksch kongres op 14 en 15 Oogst.

Het beroepsblad, *De Bouwarbeider*, bereikte in 1910 eene oplaag van 36,600 exemplaren colombier.

